

Ugeskrift

for

Norske Landmænd,

udgivet af J. Schrøder.

N° 45.

Løverdagen den 6te November 1858.

2den Marg.

Indhold.

Transportable Træskemaskiner af Jern, arbejdede ved Bærums Jernværk. — Om Sædskiftet. — Om Hestens Opdræt. — Inden- og udenlandske Efterretninger.

Transportable Træskemaskiner af Jern, arbejdede ved Bærums Jernværk.

J Ugeskriftets No. 2 og 3, første Margang, er en Fremstilling givet af de væsentligste Maa-der, hvorpaa Trækningen i vort Land foregaar. Af Trækning ved Haandkraft, Damp og Hestekraft er den sidste for vort Lands Bedkommende ubetinget givet Fortrinnet, og navnlig fremhævedes Barrett, Exall and Andrewes transportable Jernmaskine som hensigtsmæssig. Denne Maskine er ogsaa i de forløbne 2 Aar bleven søgt ved vore Værksteder, og saavidt vides, har den fyldestgjort Forventningerne, hvor Betingelserne for dens Brug, indvovede Arbejdere og jævne, stærke Heste, har været tilstede.

Erfaring har imidlertid vist, at det ikke er saa let for enhver Bruger at præferere to jævne og stærke Heste. Har flere Smaabrug slaaet sig sammen om Maskinen, saa at den ene Bruger laaner delvis Hestekraft af den anden, saa vil det endog have sine Vanskeligheder at bringe 2 Dyr fra forfjellige Gaarde til at trække sammen, og derved kunne Brugene hindres i tilfulde at drage Nytte af en af Træskemaskinens fordelagtigste Egenstaber, nemlig dens Flytbarhed og Afbenyttelse for flere Eiendomme.

Ved Bærums Jernværk er der nu ved Maskinen gjort en Forandring, hvis Hensigtsmæssighed bedst vil forstaaes, naar vi, ved at omtale den, samtidigt hidsette allerede for gjorte Bemærkninger, som har Hensyn til denne Forandring.

Under Træsearbejdet fordrer To Hestes-Maskinen til sin Betjening: 1 Dreng til at passe Hestene, 2 Piger til at løse op Baandene, 1 Pige til at levere dem paa Flæggerbrettet, 1 øvet Mand til at lægge i, 3 Mand til at rykke og bringe Halmen bort, alt under Forudsætning af, at Maskinen skal gaa uophørligt. Heste sliftes hvert Dgt, saa at ialt 4 Heste anvendes pr. Dag. Vil man ikke forcere Trækningen, kan færre Folk og 2 Heste gjøre det. Hver Gang Hestene pusle brin-

ger da hele Styrken Neg frem og løser dem op ved Maskinen. Den mest ansvarfulde Plads har Flæggeren; paa hans Konduite beror det, at der træktes vel og meget, samt at ikke Uheld indtræffer. Er Hestene uvante og tværre eller Hjoredrenge uopmærksom, kan Trommens Antal Omdrejninger variere hvert Dieblif. Snart gøres under 500 Omdrejninger pr. Minut og da maa Flægningen standses, snart 700, hvilken Fare er den rette, snart lige op til 900, og da maa Flægningen forceres, at den anvendte Kraft ei skal gaa tilspilde. Naar Trækkeren afgiver en hul dump Hvinen under Arbejdet, drives Trommen med passende Kraft. I en irsk Landmands Udtalelse over Maskinen forekommer blandt andet følgende angaaende den jevne Kraft, der udfordres.

„For 2 Aar siden anskaffede jeg mig en af „Barret Exall and Andrewes To Hestes Træ- „stemaskiner, men lod den forsyne med en „trede Trækbom, da de irske Arbejdsheste ere „smaa og lette i Sammenligning med de en- „gelske. Det er saaledes en Tre Hestes-Ma- „skine men ei den ordinære for 3 Heste. „Eidnævnte finder jeg uhensigtsmæssig baade „fordi den er for tung at transportere, samt „fordrer under Arbejdet 3 overordentlig stærke „Heste, og fordi der maa 2 Mand til at „lægge i den, hvortil igjen Flæggerhullet er „forlidet. To Hestes-Maskinen forsynet med „en tredje Trækbom anser jeg derimod for „D. S. Fabrikanters Mesterværk, og tror at „den udretter ligesaa meget om ei mere end „den større Maskine. Ved Ubleie har min „Maskine altid hast Fortrinnet for alle andre. „Lidt Eftertanke viser En, at 2 Heste til at „drive dette Maskineri ikke afgiver den jevne „Bevægelse der fordras for Hjulene og den „jevne Trækning — den ene Hest giver lidt „efter, saa rykker den i, saa giver den anden „efter, saa rykker de begge i, og Flæggeren, „ifledetfor at have at gjøre med sit Arbejde, „som en Spinner vilde spinde Traad, hvor „Haand og Fod holder Tagt, bliver trætlet „ved frugtesløse Forsøg paa at rette de be- „standige Uregelmæssigheder i Bevægelsen, „der forarsages ved to Heste. Snart maa „han arbejde haardt, snart fare varsomt frem, „og hele Dagen igjennem dele sin Opmærk- „somhed mellem Flægningen og Hestenes „Bevægelse. Anvendes derimod 3 Heste, vil

„altid 2 af dem trække regelmæssigt; Trækeren vil arbejde vel og jævnt, og jeg driver mig endog til at paastaa, at 3 smaa Heste drive Maskinen bedre end 2, ihvorfræftige og fyrrige disse end ere.

Den ved Bærums Bærk foretagne Forandring bestaar saaledes i at Tonden, der for havde 2 Steder, nu paastobes 3 Steder, hvori 3 Træbomme kunne anbringes, og saaledes 3 Heste kunne bruges af Gangen i Stedet for tilforn kun 2 Heste. Der er altid større Sandsynlighed for, som den irske Landmand bemærker, at 3 uparrede Heste trække bedre end 2 uparrede, og det er vist, at 3 jævne Heste holde ud hele Dagen, medens 2 Heste under stærkt Arbejde ikke vel kan gaa længere end et Dgt om Gangen.

Ved det nævnte Bærk kan nu den transportable To Hestes Trækmaschine erholdes indrettet med Træk baade for 2 og 3 Heste.

Om Sædskiftet.

(Slutning fra No. 44.)

No. I af disse Sædskifter er de almindeligste paa Bøndergaardene her i Egnen. Man ser strax, at den meste Indtægt her tages af Kornsalget, hvilket kan være betydeligt formedelst de 2 Bygmarker, og da der, hvis der er Eng til et saadant Avlsbrug, ogsaa i samme Forhold sælges Havre. Kun hvor der aldeles ingen Eng er, saaledes som jeg har antaget ved alle 3 Sædskifter, fodrer man Havren op, da Besætningen dog ikke kan staa ved den blotte Halm, hvoraf der i Forhold til Kraftfoderet alligevel tildeles den mere, end den kan fortære. I de 2 første Omgange efter Mergelen er der rigeligt Græs til den Besætning, som kan fodres om Vinteren, nemlig 2 Stykker Kjør foruden det nødvendige Hestehold for hver 9 Eder Land, og i gode Græsaar skaaner man endogsaa ofte et af Markerne til Slæt; men da dette aldrig kan være ved i Længden, naar Mergelens Virkning taber sig, saa har jeg ikke taget det med i Beregningen. Med Hensyn til det frembragte Gjødningskvantum stiller dette Sædskifte sig her ved den theoretiske Beregning gunstigere, end man skulde vente, idet det dog frembringer 505 Centner Gjødning; men vi maa erindre, at det mest er Halm, som denne Gjødning er frembragt af, altsaa af en simpel Bestaendighed, dernæst at der paa Græsmarken ikke falder nær saa stort Kvantum Gjødning ved dette Sædskifte, som ved de 2 efterfølgende, samt endelig, at de nævnte 505 Centner Gjødning skulle forsyne 5 tærende Afgrøder, hvilket til hver Afgrøde altsaa kun er 101 Centner. I Virkeligheden finder man ogsaa meget sjældent, at der gives mere end een Gjødsling i Brakmarken; kun efter foderrige Aar kan der af forraadnet Halm og Stovlgjødning sammenskræbes saa meget, at der kan gives en tynd Gjødsling til en Del af den 2den Bygjarv,

hvorfor ogsaa de sidste Kjørve i 2den og 3die Omgang efter Mergelen aftage betydeligt i Givlighed. Men saalænge Mergelen virker, og der er gammel Kraft i Jordbunden, kan dette Sædskifte tilfredsstillende, og i Aar som de sidst forløbne, der være gunstige baade i Henseende til Frugtbarhed og høie Kornpriser, og i hvilke idetmindste denne Egn's Bøndergaarde have kunnet sælge en Mængde Korn, har man troet at burde glæde sig ved det. At derimod et Avlsbrug med dette Sædskifte ikke kan bære sig selv i Længden, tror jeg tilstrækkelig at have godtgjort, og at det samme i endnu højere Grad er Tilfældet med en Drift i 8 Marker, hvor der ligeledes tages 5 Kjørve efter Brakken og kun 2 Aars Græs, som man ogsaa træffer her i Egnen, behøver ikke nærmere at paavises.

Sædskiftet No. II træffes paa Herregaardene her i Egnen. Det har betydelige Fordele fremfor det første, idet Kornproduktionen og Kreaturholdet her staa i et rigtigere Forhold, og, naar de 2 Kornafgrøder virkelig blive opfodrede eller i alt Fald ved Tilliggende af Eng blive erstattede af et tilsvarende Kvantum Hø, kan et Avlsbrug med dette Sædskifte godt vedligeholde Jorden i samme Kraft, da det formaar at give 157 Centner Gjødning til hver af de 4 tærende Afgrøder, som det tager. Desuden falder der her $\frac{1}{3}$ mere Gjødning paa Græsmarken end ved Sædskiftet No. I, og der kan ret vel græsses de 3 Kjør, som holdes om Vinteren, naar det da ikke er allfor ugunstige Aar for Græsvarien. Hvad Pengeindtægten angaar, da kan den ogsaa omtrent maale sig med No. I, da den Indtægt, som en velholdt Ko giver, i Reglen vil balancere med Indtægten, som fremkommer ved Salget af en Eder Lands Bygavl.

Da jeg selv benytter Sædskiftet No. III, tillader jeg mig nærmere at angive, hvorfor jeg har valgt den deri antagne Folgeorden. Det var først min Hensigt at ville dyrke Brakmarken med Bifferhavre; men Erfaring har lært mig, hvad ogsaa næsten alle praktiske Landmænd ere enige i, at man derved forringer Udbyttet af de efterfølgende Afgrøder betydeligt; thi selv om man er nok saa omhyggelig i at passe Jordens Bearbejdning ved at give den 2 Ploininge, forend Bifferhavren saaes, og igjen 2 Ploininge efter denne Afgrøde, forend Rugen saaes, saa er alligevel idetmindste denne Egn's Jorder aldrig saa vel stiftede til efter Bifferhavre at modtage Vintersæd, som naar de have erholdt en Brakbearbejdning. Vel kan Jorden blive ren og skjør nok; men den bliver for løs, for hul, om jeg saa maa sige, hvilket er meget skadeligt for Vintersædens Spiring, ligesom ogsaa Faren for Sneagle og andet Kryb er større her, end efter Brakken. Det ligger ogsaa i Sagens Natur, at naar man fjører Gjødningen paa til Bifferhavren, hvilket jeg forøvrigt anser for det rigtigste, denne Afgrøde da, selv om man høster den grøn, maa borttage en Del af den Kraft, der ellers var kommen Vintersæden tilgode; men mener man, at der er Gjødningskraft nok tilstede i Jorden til Biffer-

havren fra Græsningssaarene af og derfor først paakjører Gjødningen til Vintersæden, da kan dette ikke vel ske førend til sidste Ploining, eftersom Viskerhavrestubben nødvendigvis skal ploies, saasnart denne Afgrøde er fort bort, hvilket sædvanligvis bliver lige i Høsten, og paa den Tid har man selvfølgelig ingen Leilighed til at anstille nogen Gjødningsforsøg; imidlertid bliver Følgen af, at Gjødningen først kommer i Jorden til den sidste Ploining, den at Virkningen af samme ofte ikke viser sig tilstrækkelig til Vintersæden, eftersom den ikke faar Tid til fuldstændig at opløse sig. Da jeg nu endvidere formener at kunne skaae Kloveren i det andet Aar til en Høst, derved, at jeg for største Delen græsser Besætningen paa Bratmarken eller tredie Aars Klover indtil Sankt Hansdag, og jeg endvidere antager, at denne Kloverflæt omtrent maa kunne erstatte den Viskerhavrestub, som jeg ellers skulde have i Brakken, saa agter jeg ikke idetmindste for det første at holde dyrket Brak, men derimod Halvbrak, hvorved tillige spares Udgifterne ved en Ploining og Udsæden til Viskerhavren. Maa man indvender man nu, at Halvbrakken dog ikke kan bringe Jorden i saa bekvem Tilstand som Helbrakken; dette vilde jeg indrømme Rigtigheden af, naar der var Tale om et 4 Aars Græsleie, som skulde brakkes, men da her kun er 2 Aars Klover, som maa antages at have staaet meget frodigt efter den Behandling, som den har faaet, og at have holdt Jorden skjor og ren, saa maa 3 Ploininger her kunne udrette lige saa meget som fuld Brak. Derimod maa jeg tilstaa, at den første Ploining, naar Veiret paa den Tid, den skal tværkættes, falder i vedvarende Tørke, ofte kan være besværlig; men naar man er forberedt derpaa, holder stærke, med gode Jern forsynede Plouge, er Banselegheden dog ikke større, end at den kan overvindes, og saadan Jord, som brakkes, medens den er tør, falder senere, naar der kommer Regn, saa meget lettere fra hinanden og bliver skjor. — At det er at vente, at Viskerhavren efter Vintersæden vil lykkes fortrinligt, behøver ikke nærmere at paavises, og at Viskerhavrestubben efter 2 Ploininger vil være vel skiftet til at saa Rug i, er ogsaa sikkert; dog saar jeg ikke Vintersæd i mere end Halvdelen af Marken, for ikke at faa for megen Ploining i Høsten. Der gjødes til Rugen med fosforsur Kalk, ikke saa meget for at sikre denne som for Raigræssets Skyld, der skal saaes deri. Jeg maa tilstaa, at jeg hidtil istedetfor Raigræs har havt og maafe endnu en Tid maa have Viskerhavre paa dette Sted; men efter et Forsøg, som jeg har gjort i det mindre med dette Græs, maa det være meget lønnende, naar Jorden er stærkt gennemgjødet, og især naar man kan give den nogen flydende Gjødning, hvisaarsag jeg agter ad Aare at give det den betegnede Plads, nemlig den halve Del af Roemarken. Efter Roerne lader jeg følge Byg og derpaa Havre og giver til hver af disse Afgrøder kun een Ploining, for ydermere at sikre Kloveren, da jeg formener, at det er til Gavn for denne Plante, naar Jorden falder lidt tæt sammen og altsaa ikke har modtaget for stærk Be-

arbeidning til de nærmest foregaaende Afgrøder. I det Hele tror jeg ved dette Sædkifte at sikre mig Klovens Belyksten; der gjødes ikke alene umiddelbart til den, men der er gjødet 2 Gange tidligere i den samme, 9-aarige Rotation, og jeg agter ogsaa at give den nogen flydende Gjødning; den kommer ikke for ofte igjen paa samme Sted; Jorden bliver bearbejdet dybt til Rodfrugterne og om muligt undergrundspløiet, og endelig maa Spiringen af Froet være sikret ved, at Udsæden efter det tidligste muligt, medens Vinterflugtigheden endnu er i Jorden. Den tidligt spirende Klover maa endnu samme Efteraar komme til at staa meget kraftigt, og har den saaledes først tilgavn rodfæstet sig med sine dybgaaende Rodder, er det næsten ubert, at den gaar bort om Vinteren paa kraftige, draineede eller vel afgroftede Jorder. Foruden en tyk Sæd af felse Rodkloveren (12 a 14 Pund friskt og sundt Fro pr. Tonde Land) undlader jeg ikke at isaa et Par Pund Hvibklover, et Par Pund Limonium og 6 a 8 Pd. engelsk Raigræs, for at sikre mig en god Foraars- og Efteraarsgræsning.

Paa saadanne Klovermarker kan man ligesaa rigeligt og bedre føde en Ko paa $\frac{1}{2}$ Tonde Land, end Sædkiftet No. II kan føde en paa 1 Td. Land. Sædkiftet No. III kan altsaa for hver 9 Tdr. Land underholde 4 Sitr. Kjør kraftigt Aaret rundt, og faar endda 30 Centner Høværði Vinterfoder tilovers, som kan benyttes til Fødningsfoder.

Den Pengeindtægt, som Sædkiftet No. III altsaa giver mere end No. II, vil man strax kunne skjønne at være paa hver 9 Tdr. Land.

6 Tdr. Rug a 5 Rd.	30 Rd.
6 — Byg a 4 —	24 —
Indtægt af 1 Ko, anslaaet til	30 —
— af 30 Cntr. Fødningsfoder	10 —

Summa 94 Rd.

Udgifterne, som Sædkiftet No. III har flere end No. II, ere:

$\frac{1}{6}$ større Hestehold, hvortil det medgaaende Foder imidlertid er beregnet, hvorimod Forringelsen og Renterne af Kapitalen, som staar deri, anslaaes i et Aar til . 4 Rd. = Mk.

5 Cntr. fosforsur Kalk, iberegnet	
Dinkostningerne ved Transporten og Udsæningen	20 —
Udsæd af $\frac{1}{2}$ Td. Rug og $\frac{1}{2}$ Td. Byg	4 — 3 —
Udsæd af Røe- og Græsfrø	6 — 3 —
Forsøgede Arbejdsomkostninger paa Grund af Rodfrugtdyrkingen, det større Kreaturhold og den større Høst, anslaaes ialt til	14 — 3 —

Summa 49 Rd. = Mk

Sædkiftet No. III har altsaa 45 Rd. større Netto-Indtægt end No. II, eller der vindes 5 Rd. for hver Td. Land, hvilket dog ikke er ubetydeligt, og se vi hen til det Gjødningskvantum, som dette Sædkifte tilbeler Jorden, nemlig ialt 992 Centner (Jeg anslaaer den fosforsure Kalk meget lavt,

et Centner = 20 Centner Staldgjøbning), hvilket til hver af de 6 tærende Afgrøder udgjør 165 $\frac{1}{2}$ Centner, foruden den Mængde Gjøbning, der falder paa Græsmarken, saa skjøner man strax, at Jordens Kraft her bestandig maa forøges, og Jordelen altsaa blive saa meget desto større, jo længere Sædskiftet benyttes. — Jeg er overbevist om, at der ikke i nogen Henseende kan gjøres Indvendinger imod den opstillede Beregning; thi jeg har intet Sted taget min Tilflugt til at tale om skaanende og berigende Værter, hvilket ellers Forsvarerne for Bærelbrug og Jorderyrkning saa gjerne ville, men jeg har kun ved Joldene, Jorderværdiernes Ansættelse og Gjødningsberegningen støttet mig til Tal, som — om man just ikke vil anerkende dem som fuldkommen rigtige Gjennemsnitstal — dog bestandig tildele de eksempelvis valgte Sædskifter lige Ret.

Idet jeg har tilladt mig som No. III at fremsætte og nærmere gennemgaa en Driftsplan, som jeg selv er i Begreb med at gennemføre paa et mindre Areal, føler jeg, at det vilde have givet min Fremstilling en større Tilforlidelighed, om jeg havde kunnet meddele Resultaterne, efter at have gennemgaaet en Rotation; men jeg har dog ikke tilbageholdt min Plan, da jeg ønskede at give Ugeskriftets Læsere en klarere Forestilling om, hvorledes jeg efter Forholdene stræber at bringe de Grundsætninger, som jeg anser for de rigtigste, i Anvendelse — uden at jeg derfor vil mene, at netop dette Sædskifte kan opstilles som Norm, det være kun anført som Exempel —, og at en Landmand ved Valget af et Sædskifte altid forud betragter, hvad han kan gjengive Jorden i Gjøbning, og ikke alene tænker paa, hvad han kan tage fra den i Form af Sæd, haaber jeg, man indrømmer Rigtigheden af.

(D. Ugeskr. f. Landmænd.)

Om Hestens Opdræt.

Nebenstaaende, der er et Uddrag af et af Hr. Statsagronom Lindeqvists i sin Tid trykt Manuskript, passer ogsaa for vort Land, og vil derfor kunne læses med Interesse.

Valget af Avlsdyr beror naturligvis paa hvad Slags Heste man vil opdrætte. Er det Spørgsmaal om Arbeidsheste, saa bør man vælge Hopper med Legemsformer passende for Arbejde, og som have forønsket Størrelse, samt som har givet udmærkede Beviser paa Udholdenhed i Arbejde. Hingsten bør have samme forønskede Egenskaber i høist mulige Grad. I den største Del af Sverige findes ikke nogen almen tilgængelig, egen, ren Race af Arbeidsheste, hvorfor man til Avl ofte maa vælge passende Dyr man kan træffe paa uden at tage Racen i Betragtning, og kun tilse, at de have forønsket Legemsform og Størrelse, samt ere udholdende. Skal man opdrætte Vogn- og Rideheste eller

saadanne, som skulle vælges til Remonter, saa bør man vælge de smukkeste Kron eller andre dem lignende Hingster, samt saadanne Hopper, som i høist mulige Grad ligner disse Hingster i enhver Henseende, og som har lette og udholdende Bevægelser. Dog kan og bør Hopperne have en mere lubben og udlagt Legemsbygning, saa at Afkommet bliver noget mere lubbent end Kronhingsterne, hvilket anses for gavnligt for Remonter i Almindelighed, og især for Artilleriheste ligesom for Vognheste. En saadan bestaende Hoppe kan ogsaa bruges til Ploughhest paa samme Tid som den anvendes til Avl. Afkommet efter en grov og kraftig Hoppe har den Fordel at kunne blive Arbeidshest, hvis den af en eller anden Aarsag skulde vrages som Remontehest. Det bør anmærkes, at ogsaa blandt Kronhingsterne findes enkelte, som have tilstrækkelig lubben og kraftig Legemsbygning, især har i de senere Aar, siden Landmandens Dødsfald ere blevne kjendte, deslige oftere været at se.

Opdræt af Officers- og andre finere Rideheste bør ei blive nogen Spekulation for Mængden af Landmænd, da der hertil behøves Hopper af en Race, som er mindre skiftet til Arbejde. Landmanden kan ei med Fordel opdrætte Heste efter andre Slags Hopper end dem, som ere duelige Arbeidsdyr, saa Jøllet ikke maa bære Omkostningerne ved Moderens Røgt og Pleie. Opdræt af store Vognheste for større Steders Lüksus-Vogne kan med Fordel ske ved store Landbrug; men Almuens Sag er det ikke, da dertil udfordres langt større Hopper end den svenske Almue baade har og vil faa. — Nogen særskilt Vognhestrace findes ikke i Sverige; men smukke Vognheste kunne frembringes ved at parre store og veldannede Arbeidshopper med de største og smukkeste Kron- eller dem lige Hingster. Til eget Brug bør man opdrætte saadanne Heste, som med Hensyn til Størrelse, Form og Gemyt m. m. passe bedst til Behøvet. Men til Salg bør man alene opdrætte store Heste, der altid have højere Værd end smaa samt langt bedre betale det paa dem anvendte Foder. Det er sjældent, at smaa Heste kunne opdrættes med Bevindst.

Allene saadanne Hopper bør vedvarende anvendes til Avl, som føde store og smukke Jøl, samt underholde dem vel med rigelig Melk. I denne Henseende ere Hopper meget ulige; nogle blive næsten bestemt drægtige efter Bedækningen, hvorefter de slaa Hingsten fra sig, andre derimod blive, uagtet aarlig Bedækning, kun drægtige hvert andet eller tredje Aar, og enkelte aldrig. En Hoppe, der har vist, at den føder smukke Jøl, bør røgtes vel og hovedsageligen underholdes som Jølhopper. Allene saadanne Hingster bør vedblivende anvendes til Avl, som forplanter sine gode Egenskaber paa Afkommet, samt udmærke sig ved Frugtbarhed. Er Hoppen liden og spød, kan man regne paa større og grovere Jøl i samme Grad som man vælger en større eller grovere Hingst; men det bliver dog ei saa stort som Faderen. Undertagelser indtræffe dog t. Ex. naar Racehingster parres med lige store eller mindre Hopper af al-

mindelig Race, hvorved det undertiden hænder, at Affommet bliver større og grovere end baade Moder og Fader. Vil man efter en stor Hoppe erholde et mindre Affom, saa naar man Maalet i samme Grad som man vælger en liden Hingst, ihvorvel Føllet ikke bliver saa lidet som Faderen. Bedst er det at baade Hoppen og Hingsten ere lige store med den Hest man vil drætte af dem; men der er ingen Uleilighed at befrygte af en større Hingsts Parring med en mindre Hoppe, naar den kun senere under Dregtningen fodres vel. Anvendelsen af større Hingster end Hopper bliver ogsaa endnu en lang Tid en Nødvendighed i Sverige, da der ikke findes et tilstrækkeligt Antal store Hopper. Ved Sult og tidlig Rjorsel m. m. er den svenske Almue's Heste gradvis blevne mindre og svagere; men denne Uleilighed har for en Del sin Nødvægt i Stuteri-, Eskvadron- og Herregaardshingsterne, som har været større end Almuens Hopper.

Hingstens Røgt og Pleie. Den bør fodres, vandes, rugtes og pleies lig de øvrige Heste. Al kunstig Behandling, saasom særegne Foderforter eller Vægemedler, Gnidninger og Svedninger til bestemte Tider m. m. ere unyttige. Hingsten bør ogsaa bruges til de Arbejder, hvortil den ifølge sin Vægemsbygning passer ligesom andre Brugsheste, men med følgende Indskrænkninger: den bør altid være ved godt Huld, dog ikke smeldfed, og bør ei bruges saa strængt til Arbejde, at Huldet aftager. I Parringstiden bør den alene anvendes til lettere Arbejde 1 a 2 Timer om Dagen. Landmanden behøver aldrig at lade Hestekraften saa orkesløst bortsløses som ved Motton i Volte.

Forsigtighed byder, at Hingsten paa Stald holdes stærkt bunden i et vel tilbommet Spildtaug. Under Arbejdet bør den ogsaa styres af en paalidelig Person. Kun meget fromme Hingste kunne tjaares eller slippes løse paa Bete; især bør man være forsigtig hermed i Parringstiden. Hingsten anvendes til Vol, naar den er af liden Race, ved fyldte 3 Aar, men er den af større Race først ved fyldte 4 Aar. — En kraftfuld Hingst kan uden Skade bedække 200 Gange i hver aarlig Parringstid, saaledes fordelte, at der falder to Bedækninger pr. Dag tre Dage i Mad, og hver fjerde Dag til Hvile. Det beror imidlertid aldeles paa Hingsten, om den er istand her til, hvorfor intet bestemt desangaaende, kan foreskrives.

Bedækningen. En Hoppe, der er bestemt til at bedækkes, bør altid først prøves, om den er modtagelig, hvilket kan ske saaledes, at Hoppen og Hingsten mødes ved Staldøren, hvor en høj, stærk og luftet Halvbor hindrer Hoppen fra at skade Hingsten ved Slag; og Hingsten hindres fra at fare paa Døren af de Folk, som styre den ved Trindse eller Kapsun. Er Hoppen modtagelig, saa føres den hen til en passende, helst jævn og sandig Plads og paasættes Hæltoug, samt for Sikkerheds Skyld ogsaa med Liner paa Bagbenene, hvorpaa Hingsten føres ud af en eller to Mænd. Efter Bedækningen føres Hoppen enten

paa Bete, paa Stald eller paa mageligt eller let Arbejde; men bør holdes adskilt fra Naboskab med Hingster og andre Hopper, som ere modtagelige. Behandling efter Bedækningen, saasom stærk Ridning, Stød, Øverisning med Vand og desl. ere Enfoldigheder.

Hoppens Røgt og Pleie under Drægtigheden. Hoppen gaar drægtig i 48 Uger, men undertiden over Aaret, og bør under denne Tid fodres vel, samt ikke anstrænges haardere med Arbejde, end at den vedligeholder godt Huld; og under den sidste Halvdel af Drægtighedsstiden alene anvendes til langsommere og lettere Arbejder. For strængt Arbejde eller Sult, saa at Hoppen bliver mager, har til Følge, at Føllet bliver magert. Drægtige Hopper taale ikke uvante Foderforter og bedærvet Foder, ikke uvante haarde Anstrængelser som ved Stens og Tømmertjorsel, ikke for hurtige Bevægelser saasom hurtig Trav eller Gallop, ikke for stærk Svedning og derpaa følgende hastig Affjøling, endelig ikke Stød og Fald.

Omtrent 14 Dage før Følletiden slippes Hoppen løs paa en indestængt, med tilstrækkelig tør og ren Strohalm forsynet Binge, som bør være mindst 16 Kvadratalen stor, Plads for Krybbe og Vandrug uberegnet. Forsigtighed byder, i denne Tid at brække Støene fra.

Hø er det mest passende Foder under hele Drægtighedsstiden. Af Fodring med megen Havre og Haffelse bliver Bugen optrukken og Føllet, som det paastaes mindre.

Følningen foregaar gjerne baade hurtigt og let, og det hører til de sjældneste Undtagelser, at Hjælp tiltrænges. Naar haarde Forløsninger indtræffer ere de det gjerne i høj Grad, saa at der udfordres en ret øvet Haand for at kunne hjælpe. (Fortsættes).

Indlandet.

Christiania. Ved kgl. Resol. af 27de f. M. er 1) nedsat en Kommission, bestaaende af Byfoged Carlund, Politimester Gram og Politifuldmagtig Rolf i Frederikshald, forat tage under Overvejelse og afgive Betænkning om, hvorvidt Forandringer og isaafald hvilke bør foretages i vor nu gjældende Paslovgivning og dermed i Forbindelse staaende Lovbestemmelser. 2) er en af Sognepræst Jacobsen i Sæms Præstegjæld forfattet Bibelhistorie tilladt benyttet ved Undervisningen i Almusskolerne, overensstemmende med Lovene af 14de Juli 1827 § 14 og 12de Juni 1848 § 2, saaledes at Vedkommende have Valget mellem denne og de tidligere autoriserede Lærebøger i Bibelhistorien. 3) er tilladt, at Kornmagasinet i Gitterdals Præstegjæld opkøbes og at det ved Magasinhusets og Beholdningens Salg udkomme Beløb indskrænktes i en autoriseret Sparebank, for at anvendes til Bedste for Kommunen paa den Maade, som af Kommunebestyrelsen med kgl. Approbation nærmere bestemmes. 4) er det overdraget Direktør ved Bodsængslet, Norum, efter personlig

at have nølagtig undersøgt de administrative og økonomiske Forholde ved Christiania, Christiansands og Bergens Tugthuse og iøvrigt anstillet de fornødne Undersøgelser og Dverveielser, at indkomme med Indberetning angaaende disse Strafanstalters Tilstand m. m.

— Ved Stiftsoverrettsdom er Pastor Lichtle kun dømt til 20 Spd.s Mulkst og Sagens Dinkostninger. Ved Underrettsdom var han, som forhen anført, dømt til 100 Spd.s Mulkst.

— Der gaar neppe en Uge uden vi have at meddele Ulykker ved Ildbrand. Saaledes har der i disse Dage været Ildbrand baade i Christiania, Drammen og Christiansand. I Christiania opbrændte, efter al Sandsynlighed forarsaget ved Ildspaaattelse, om Aftenen den 31te f. M. Udhushbygningerne paa Kjøbmand Hanges Løkke Vilde Ullevold. Hovedbygningen blev tillige saa ramponeret, at den nok maa nedrivnes. Alt det indbrændte Hø og Haln opbrændte. Udhushbygningerne vare asfurerede for 1220 Spd. og Vaaningshuset for 1050 Spd. Avlingen var ogsaa asfureret. Ingen Kreaturer kom til Skade. Nogle Dage forden var der ved Udhushbygningen opdaget Ildspaaattelse, da sammesteds var bleven hentet Haln og andet Rask, der stod i lys Luc, da nogle af Folkene kom til og fik Ilden slukket, før den greb videre om sig.

I Drammen nedbrændte den 28de f. M. Bygningerne paa den gamle ubeboede Gaard Frysøndal under Dragernæsaaften og asfureret for 820 Spd.

I Christiansand nedbrændte d. 28de f. M. et Byggeri med Vaaningshus og flere mindre Bygninger. Alle de nedbrændte Huse vare asfurerede for 3,500 Spd.

Fra Moss meddeles, at Mødet i Rygge og Moss Landbosforening i Søndags var godt besøgt. Forhandlingerne lededes af Proprietær Wankel paa Rambo. Forsamlingen lod til at være enig i, at de sørgelige Erfaringer man i de sidste Aar har haft om Potetesavlens, maatte affrække fra for Fremtiden at dyrke Poteter som Handelsvare. Spørgsmaalet var nu nærmest, om man istedet skulde dyrke Runkelroer, og dersom dette lod sig gjøre med Fordel, anlægge en Sukkerfabrik, der kunde modtage Produkktet. Det blev fremhævet, at Runkelroer var meget tjenlige som Kreaturfoder, saa at man ikke ved at anstille Forsøg med Dyrningen af denne Frugt behøvede at lide noget Tab, selv om det viste sig, at Planen med Sukkerværket ikke lod sig realisere. Enkelte vilde, at man paa sølles Bekostning skulde sende en Mand udenlands, der kunde samle den nødvendige Erfaring med Hensyn baade til Dyrningen af Røerne og Tilberedelsen af Sukkeret, og som senere kunne vejlede i disse Ting. Fra flere Kanter blev der ytret Tvivl om, hvorvidt det hele Foretagende lod sig realisere; man paaberaabte sig i den Henseende tidligere Erfaringer baade herfra Landet og fra Udlandet, hvor man endog ved høie Toldsatser havde forsøgt at befordre Fabrikationen af Runkelrosukker, men uden Held. Det egentlige Resultat af Forhandlingerne var, at endel af Forsamlingen forpligtede sig til næste Aar at anvende et Maal Jord til Runkelroer. Af Udsaldet af disse Forsøg skulde det da afhænge, hvad man i sin Tid hderligere skulde foretage.

Udlandet.

Preussen. Times Red. giver i en ledende Artikkel om det preussiske Regenskab, Preussen følgende Lærdomme: „Vi anmode den preussiske Nation alvorligt, hvis den vil opføre en Bygning for ægte og varig Frihed, at sky som Pest alle de Personer, som ville forlede den til at modelere sine Anskuelser efter abstrakte og metafysiske Ideer. Friheden har aldrig havt nogen frygteligere Fiende, end den logisk udarbejdede og videnskabeligt udviklede Lære om Menneskerettighederne.“

England. Paa de vestlige Hojder ved Dover, hvis Befættninger ere betydeligere, end de have været i mange Aar, opbygges nu en Række af nye Kaserner. — De nyeste praktiske Forsøg med svømmende Batterier have i visse Henseender skadet disses Rygte. Det synes, som om deres Jernplader ei godt i Kængden kunne modstaa en godt anbragt Ild af Skyts af grov Kaliber.

I Frankrig har denne Sommers stærke Hede haft usædvanlig mange Sindsygekomme til Folge; mange af disse Syge ere nu i Høst indtraadte i Genrættelseternes Periode og forvalde deres Omgivelser tunge Dage. Det franske Blad „Droit“ anfører flere saadanne Tilfælde, hvor Politiet maatte straffe ind.

Portugal. Times meddeler følgende i et Brev fra et „Dienvidne“ i Anledning af det af Portugiserne opbragte franske Skib: „I Spidsen for Kolonial- og Marine-Ministeriet i Portugal staar for nærværende Tid en Mand, hvem man i Ordets strengeste Betydning tør kalde en Ridder uden Frygt og Dadel, Vikonten Sa da Bandeira. Med den ædle unge Konges Bistand udfører han efter Bogstaven og Anden den imellem Portugal og England til Slavehandlens Undertrykkelse afsluttede Traktat. Med sin hele Sjæl, af ganske Hjerte og med sit hele Sind — Wilberforce og Buxton (Slavehandlens kraftige Modstandere) have ikke overgaaet ham deri — har Vikonten antaget sig Sagen angaaende det opbragte franske Skib, og dog løber i dette soleklare Tilfælde en stor fransk Krigsmagt trænde ind i Tajofloden, forlanger at Partoiet strax skal frigives, medens Sagen svæver for Landes høieste Ret, fordrer en Undskyldning og tilbageviser enhver Mægling uden med Hensyn til den Slades-Erstatning, der skal betales. England ser roligt til, lægger Hænderne i Skjødets og overlader til Portugal, sin gamle Bundsforvandt, paa egen Haand ligesom sin mægtige Modstander at udfægte en fra England udgaaen Politikk. Den Urlighed og den Iver, hvormed Portugal udførte denne Politikk, har bragt Landet i en meget ubehagelig Stillings, i hvilken Retten staar ligesoverfor Magten. Jeg nærer aldeles ingen Uvillie mod Franskmændene og er en oprigtig og tro Tilhænger af de bestaaende venskabelige Forholde imellem Frankrige og England, og jeg nærer den faste Tro, at under Guds Belsignelse Verdensfreden afhænger af den gode Forstaaelse imellem begge Nationer. Jeg er overbevist om, at den i Spidsen for Frankrig staaende store Mand er bestemt til at spille en ædlere Rolle i Verdenshistorien, end

den afbode Keiser og jeg er fremdeles overtydet om, at hvis Keiseren havde kjendt til de sande Detailler i dette Anliggende og havde prøvet de ægte Dokumenter, vilde han strax have sendt saavel Regjerings-Agenten, som Skibets Kapitaen som Volontører til Cayenne."

Italien. Fra Turin skrives, at det russiske Dampskibsselskab i Odesa, som har leiet endel af Villafrancas Havn, paa dette Sted udvikler en ualmindelig Virksomhed, og Alt lader formode, at det Marine-Etablissement, som der opføres, vil blive af en storartet Maalestok. Iførdetfor et bekedent Aulmagasin, ser man der storartede Konstruktions-Værksteder, og de Kontrakter, som Administrationen har sluttet om en hurtig Leverance af en uhyre Mængde Skibsbygningstømmer antyde, at der her skal flaaes et mægtigt Værst for den russiske Handels- og Militær-Marine. Jeg betoner Ordet Militær-Marine; thi det, som man i Begyndelsen søgte at nægte, ligger nu klart for Dagen: der opholder sig allerede Embedsmand og Officerer af den russiske Flaade i denne moskovitiske Havn. I Nizza opholde sig ligeledes saare mange Russer, hvilke have stadigt Samkvem med det nærliggende Villafranca. Et stort Antal Russer er for denne Vinter anmeldt i Nizza.

Nord-Amerika. En til Kalifornien udvandret Bergenser har skrevet følgende Brev til sine Slægtninge i Bergen: "Fort Hope, Hudson Bay Komp. Besiddelser 49½ Grad, 26de og 31te Juli 1858. Jeg skrev sidst under 13de d. M. fra Whatecomb. Da dette Sted, hvortil jeg antom i Forgaars, er tilligemed Fort Yale det sidste Punkt, hvortil der gaar Post i disse nye Guldminer, vil jeg ligesaa godt skrive igjen, da muligens det kan tage mange Maanedre, inden jeg næste Gang faar Anledning til at sende Breve afsted. Jeg vil endnu ikke paa lang Tid kunne faa Brev tilskikket mig, da jeg endnu er ubesjæftet paa, hvor jeg tager Station, og saaledes endnu ei kan underrette min Brevbeførger i St. Franciske om samme. Jeg meldte i mit forrige Brev, at jeg kjøbte mig ind i en Kanobefordring med tre Andre, for at faare saa langt som muligt op ad Frazer River, medhavende Proviant for 3 a 4 Maanedre. Min Vandsmand Nielsen, som jeg fortalte i et af mine forrige Breve, jeg var sammen med fra St. Franciske, er gaaet op i Forveien, og jeg venter at træffe ham et Stykke heroverfor. Det kan være interessant for Eder at faa lidt Underretning om Frazer River, som jeg nu allerede har berejst i en Distance af 115 engelske Mile, regnet fra Mundingen af Floden, som flyder ud i Bugten af Georgia, lidt nordensfor den 49de Bredegrad. I en Distance af 160 Mile fra Mundingen serener Frazer sig med Thompson River, en stor Flod, der gaar i vestlig Ret. De rigeste Diggings, som har vakt saadan Opstigt siden forleden Sommer, er i Sædeleshed der, hvor disse to Strømme flyde sammen. Desforuden er der rige Diggings, begyndende flere Mile nedenfor Fort Hope, og hele Veien derfra opad Frazer. Vi passerede saaledes en Sandbank, 4 Mile før vi kom til Fort Hope, hvor man skulde begynde at arbejde, saasnart Vandet faldt nogle Fod mere. Hele Sand-

banken var allerede klaimet (taget i Besiddelse) og efter det Dverslag, man havde gjort, vilde en Mand tage ud pr. Dag en Unze. Mange havde i de sidste Dage forladt Fort Hope for at gaa op til en ny Anvisning, 7 Mile derfra, en Sandbank kaldet Frazer-Bank, hvor Vandet er saavidt faldet, at man kan arbejde der. Man tager ud flere Unzer, pr. Mand daglig. Jeg tænker, at jeg med mit Parti gaar derop. Frazer er en stor majestætisk Flod, paa mange Steder over ½ Mil bred, og er mærkværdig for sine mange Krumninger. En hel Del større og mindre Der sees hist og her overalt bevokset med tyk Skov og frodige Buskvarter langs Bredderne. Hele Veien fra Fort Longly, beliggende 25 Mile fra Mundingen af Floden, er der en saadan Mængde af Musquitos, at man faar liden eller ingen Fred for disse slemme Insekter om Aftenen og Natten paa Kamperingsstederne. Selv Ild og Røg brød de sig ikke om, stoi ind i Næse og Øren, aabnede man Munden blot lidt, stoi de i Hobetal derind, saa jeg aldrig har sovet dem værre paa noget Sted, selv ikke i New-Orleans. For toen af et Brev fra Fort Hope til St. Franciske er ½ Dollars forud betalt. Til Fort Longly, som er den første af Hudson Bay Komp. Handelspladser, kom vi den 17de og hvilede ud i to Dage. Der er mange stærke Strømninger i denne Flod, saa at vi paa mange Steder maatte springe ud i Vandet og slaae Baaden frem. Alt gik imidlertid meget godt for os, da vi havde deilig Veir hele Tiden og ofte kunde gjøre Brug af Seilet. Den indaaufte Løds, som vi engagerede fra Fort Longly, var os desuden en ypperlig Hjælp ved at udfinde de bedste Dvergangssteder, hvilket sparede os flere Dages Reiser og Farer, som Andre vare udfatte for, der ikke havde Løds. Vi betalte ham med gamle Klæder og Skjorter, og han var mere fornøiet dermed, end om han havde faaet sine 2½ Dollars Daglon, som Andre betalte. Han spiste naturligvis med os. Vi holdt regelmæssig vore tre Maaltider om Dagen. Om Aftenen, lidt før Solen gik ned, søgte vi til Land, for det meste sammen med endel andre Baade. Den første Ting man gjorde, var at bringe Kogearraterne i Land, antaende Ild, bage Brød, koge Kaffe eller The, stege Pandelager eller Flest samt koge Bønnesuppe; Andre af os vare isærd med at opslaa Teltet, og En skiftede allestider at ligge i Baaden, for at passere paa den. Jeg havde Hængefote med, som jeg foretrak at ligge i, naar jeg havde Anledning til at hænge samme op, og jeg var desuden godt forsynet med Tæpper. Veiret har, som sagt, paa hele Turen været udmærket godt, ikke en Regndraabe har faldt, hvilket var meget heldigt for vor Proviantsskyld. Af Fisk, især Lax, er der en Mængde i Floden, hvilken og Potetes man kan kjøbe af Indianerne, som helst vil have Skjorter, Klædningsstykker og kulørte Baand i Betaling. Hudsons Bay Kompagniet maa have tjent uhyre Summer ved deres Handel med Indianerne. Indianerne ere hele Veien til Fort Hope, fredelige og venlige, dog maa man tage sig fagt for deres Tyvagtighed, da de vil benytte alle Anledninger, hvor de kan faa skjæle fra Boston man, saaledes laider han Jan-

lier eller Amerikanerne. Engellmændene have nok i Grunden talt ilde om Amerikanerne til Indianerne; thi man bliver strax bedre behandlet af dem, naar man siger man er King Georges Man (Engellmand). Hudson Bay Kompagniet her i Fort Hope betaler i Mellemhandel for Guldungen 15 1/2 Dollars. Fort Longly ligger udmærket vakkert paa en høi Skraant med Floden nedenunder, med stærke Strømninger, der foraarfager, at Vaadene maa trækkes opad med Tonge langs Stranden. Det er et interessant Syn at staa oppe paa Høiden og se den Mængde Vaade og Folk, der hvert Dieblit ankomme. Her er allerede Spor til Gader, bestaaende af utallige Telte af alle mulige Slags Tjagener og Blokhus. Blads er her nok, da der er en stor Flade i Baggrunden. En udmærket Ting er det, at de flemme Musquitos aldeles ikke mærkes paa dette Sted. Indianerne indfinde sig ofte i vor Veir, ønskende at faa kjøbt Whisky (Brændevin). Ja forleden Dag kom en gammel Indianer og viste et 5 Dollarsstykke, som han vilde give i Betaling blot for en Bouteille, naturligvis lod man ham intet faa, da Brændevinet gjør Indianerne rasende og ustyrlige, desuden er det strengeligen forbudt; Hudson Bay Kompagni sælger saaledes intet Brændevin til dem. Sidste Nat hørte man en forunderlig Skrig og Stoi, som siden opdagedes at være foraarfaget af endel Indianere, der havde faaet fat paa en Dunk Brændevin, der var flydt ned igjennem Strømmen, og formodentlig falden ud af en Vaad eller Hjaalet. De to Forter Longly og Hope bestaa af forskjellige Huse, som bruges til Kramboder, og bebors af Faktoriets og øvrige Kompagniets Betsente. Alt dette er omgivet af høie Palsfader, og paa hvert Hjørne et lidet Blokhus med Skydehuller.

Den 31te Juli. I Dag gaar vi videre op ad Floden med herligt Veir.

Bestindien. I hele Nar har der været stredet om de brittisk-vestindiske Der have vundet eller tabt ved Afskaffelsen af Neger-Slaveriet, og om de kunne udholde Konkurrencen med de Sukkerplantere, som holde Slaver. I en ledende Artikel af Times blev den Anskuelse bestandig foretaget, at den frie Neger er arbeidsky og vilde ruinere de vestindiske Der, hvis man ikke „opfriskede“ ham ved indirekte Midler (saasom Indvandring af Kulier eller Afkater af lavere Klasse); i Daily News udtaltes bestandig en modsat Anskuelse. For første Gang bringer nu Times af 23de f. M. en Artikel, der slutter sig til Daily News Anskuelse. Bladet meddeler nemlig, at Barbados i dette Nar har produceret 5300 Dsh. Sukker — mere end dobbelt saameget, som nogensinde i Slavetiden. Brittisk Guiana har ligeledes forøget sin Produktion, medens den i Trinidad, Antiqua og St. Kitts idetmindste er bleven den samme. I Jamaica er den blot falden af den Grund, at der siden Slavernes Befrielsesdag har lagt 300 Godser brak. Den hollandske Koloni Surinam har 40,000 Slaver; men af dets 907 Godser ere kun 216 beplantede. Alle de, der holde paa Frigivelsen, paastaar, at den frie Negers Arbejde er billigere end Slavernes. Den frie Sorte arbejder rigtignok ikke 18 Timer daglig, hvortil Slaven tvinges, men han til-

veiebringer ligesaameget i 9 Timer for en Løn af 1 s 6 d, som Slaven i 18 Timer, og denne Plage koster Plantoren 3 s 9 d, fraregnet, hvad Opfigten med Slaven i de 18 Timer koster.

Ugeskrift for Norske Landmænd, tredje Aargang, udkommer i 1859 i nærværende Format med 52 Ark om Aaret, altsaa 1 Ark ugentlig, der, som før, medfølger Stilling-Magazinet.

Gaardsregnskab

for den norske Bønde med Bink for begyndende Landmænd af Schröder. Paa denne Bog indbydes til Subskription. Pris 30 Skilling. Subskribentsamlere erholde paa 10 Exemplarer det 11te frit. Se forresten Ugeskriftets No. 13.

Christiania Kornpriser.

Indenlandst

Hvede, 3 1/2 à 5 1/2 Spd. intet solgt.
Rug, 15 1/2 à 16 1/2.
Byg, 14 1/2 à 15 1/2 12 s.

Udenlandst

Rug østersøist 18 1/2 à 18 1/2 12 s.
Rug dansk 16 1/2.
Byg Pradigt 15 1/2 à 15 1/2 12 s.
Erter 4 à 5 Spd.
Hvede 5 1/2 Spd. à 5 Spd. 3 1/2.

Christiania Fiskepriser.

Stlb, Kjobmd. 6 Spd. pr. Td.
Stlb, stor Mid. 5 1/2 Spd. pr. Td.
Stlb, smaa do. 4 1/2 à 4 1/2 Spd.
Stlb, stor Christ. 4 1/2 Spd. pr. Td.
Stlb, smaa do. 3 1/2 Spd. pr. Td.
Storset 1 Spd. 12 s pr. Bog.
Midbisset 4 1/2 12 s pr. Bog.
Smaaet 4 1/2 pr. Bog.
Rødstær 6 1/2 12 s.

Udgiverens Adresse:

J. Schröder. Bøll i Bærum.

Følgebld til Stilling-Magazinet.

Christiania.

Trykt og forlagt af W. C. Fabritius.